

- 2) Onko edellisestä kysymyksestä huolimatta sitä, että kyseiselle julkisoikeudelliselle liikelaitokselle siirretään osa maksusta saatavista tuloista, pidettävä valtion lainsäädäntötoimesta johtuvana määrävän markkina-aseman väärinkäyttönä ja siten perustamissopimuksen 86 ja 90 artiklan vastaisena?
- 3) Voidaanko tämän maksun osan siirtämistä kyseiselle liikelaitokselle pitää perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena, jolloin kansallisella tuomioistuimella on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan toimivalta varmistaa, ettei lainvastaista ja/tai yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea sovelleta, jollei sitä ole ilmoitettu komissiolle tai jos tämä on todennut tuen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi?
- 4) Onko sitä, että edellä mainitulle julkisoikeudelliselle liikelaitokselle annetaan alunperin osa tavaroiden satamalasauksen tai -purkauksen yhteydessä perittävän valtiollisen maksun tuottamista tuloista ilman, että tämä liikelaitos suorittaisi maksua vastaavan palvelun, pidettävä tuontitullia vaikutukseltaan vastaavana maksuna (kielletty perustamissopimuksen 12 ja 13 artiklassa) tai muiden jäsenvaltioiden tuotteille määrättyä korkeampana sisäisenä verona tai maksuna kuin mitä sovelletaan samankaltaisiin kotimaisiin tuotteisiin (95 artikla) taikka 30 artiklassa kiellettyä tuonnin rajoituksena?
- 5) Jos kansallinen lainsäädäntö on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, koskevatko edellä olevissa kohdissa esitetyt seikat erikseen tarkasteltuina maksua kokonaisuudessaan vai ainoastaan Azienda Mezzi Meccanicille annettavaa osuutta?

Euroopan yhteisöjen komission 29.1.2001 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-39/01)

(2001/C 79/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.1.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle:
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklaan, jossa määrätään, että direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältyy implisiittisesti velvollisuus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on noudatettava direktiivissä säädettyä määräaika direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Tämä määräaika päättyi 30.10.1999, eikä Yhdistynyt kuningaskunta ole antanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

Euroopan yhteisöjen komission 1.2.2001 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-41/01)

(2001/C 79/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 228 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on yhteisöjen tuomioistuimen 22.10.1998 asiassa C-301/95 antaman tuomion vastaisesti⁽¹⁾ jättänyt kokonaisia, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY⁽²⁾ olevan liitteen II kuuluvia hankeryhmiä ennalta ympäristövaikutusten arvioinnin ulkopuolelle;

2. määrää Saksan liittotasavallan maksamaan sakkoa yhteensä 237 600 euroa Bundeskassessa (Bonn) komissiolla olevalle tilille H 1 KEG "EY:n omat varat" kultakin tuomion julkistamista seuraavalta päivältä, kunnes se noudattaa 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksiaan;
3. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Saksan liittotasavalta ei ole tähän mennessä muuttanut lainsäädäntöään, joka ei ole perustamissopimuksen mukainen, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä

mainitussa asiassa. Saksan liittotasavalta on kyllä ilmoittanut esityksestä laiksi, jonka seurauksena valtion on tarkoitus yhdenmukaistaa säännöksensä vastaamaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota myös tältä osin, mutta lakia ei ole vielä hyväksytty.

- Vaatimansa sakon määrää komissio perustelee viittaamalla Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 63, 28.2.1997 (s. 2) hyväksytyihin laskentamenetelmiin ja kertoimiin eli kertoimeen 12 jäsenyysselvoitteiden rikkomisen vakavuuden vuoksi, kertoimeen 1,5 rikkomisen keston vuoksi ja kertoimeen 26,4 käyttämiseen sakon vaikutuksen tehostamiseksi.

(¹) Kok. 1998, s. I-6154.

(²) EYVL 1990 L 216, s. 40.